

blive gjenoptagen, naar der paany bliver brugt til Fabrikens Standskættelse og Drift over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men da Guvernøren saavel som Bestyrelsen og dennes Direktør udtaler sig fremdeles med Tillid om Foretagendet og endog spæler sig forvissset om, at det kan blive et rentabelt Foretagende, saa kan det med Grund ventes, at de nødvendige Midler kunne komme tilstede, saa meget mere, som vi ikke skal tilraade Thinget — uagtet Alt, hvad der er slet — at rokke ved Loven af 25de Februar 1876, og efter denne Lov kan Finansministeren utvivlsomt indenfor den lovbestemte Grænse udbetale et lige saa stort Beløb som det, Aktionærerne maatte sammenskyde, hvorved dog maa bemærkes, at Udbetalinger ikke kunne finde Sted til Driftsomkostninger. Ud over Loven af 25de Februar 1876 kunne vi ikke tilraade, at der gjøres Offre fra Statskassens Side, da man ikke skjønner efter det foran Udvalgte, at Anlægget hverken herhjemmesfra eller fra Den er ledet med den tilbørlige Omhu og Dygtighed.

Sluttelig skal Udvalget meddele Gouvernementets Skrivelse af 28de September:

I Forbindelse med Gouvernementets Skrivelse af 25de f. M. Nr. 249 skal man herved tjenlig indberette, at der siden da i det Væsentlige ikke er foregaaet nogen Forandring i Fælles-Sufferkogeriets Tilstand paa St. Croix. Der foreligger vel ikke for Gouvernementet nogen officiel Beretning om Faktoriets finansielle Status, men man har dog troet at burde meddele Ministeriet, hvad der ad anden Vej er Gouvernementet bekendt derom. Arbejdet i Fabrikken er afsluttet med en Status, der formentlig stiller sig paa følgende Maade:

For Sufferør, leverede til Saffstationerne, skylder Selskabet ca.	\$ 14,000,00.
Andre Gjældsposter kunne ansættes til	" 17,000,00.
Selskabets Gjæld hjemme anslaaes til	" 10,000,00.
Forretningsføreren anslaaer Udgifterne paa St. Croix for Maanederne Septem- ber til ultimo December d. A. til	" 8,000,00.
	<hr/>
	\$ 49,000,00.

Til Dækning heraf have:

De af Ministeriet til Disposition som Driftskapital stillede \$ 7000 + \$ 10,000, som Handelskuffet M. & S. G. Melchior har forstrakt Selskabet med paa affikede Sufferladninger	\$ 17,000,00.
af Malas har Selskabet siden Fabrikens Standsning solgt for ca.	" 4,500,00.
og den i Behold paa St. Croix værende Malas haabes at ville udbringe ca.	" 9,500,00.
	<hr/>
	\$ 31,000,00.

Efter denne Opgjørelse er Fælleskogeriets altsaa utvivlsomt insolvent, og naar Forretningsførerne ikke udbetale de til deres Disposition i St. Croix Kolonialkasse værende Midler, maa dette tilskrives, at de saa vel som Selskabets Kreditorer paa St. Croix vente paa, at der hjemmesfra skal ydes Selskabet pekuniær Understøttelse. Høsten paa St. Croix ventes paabegyndt den 1ste Januar, men den Usikkerhed, der hersker saavel med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt de tekniske Mangler ved Maskineriet kunne suldt afhjælpes som ogsaa med Hensyn til Tilvebringelsen af de tilstrækkelige Midler til atter at sætte Fabrikken i Drift, kan kun bewirke, at Stemningen er mæt og ugunstig ligeoverfor Faktoret; dog tør det anses for utvivlsomt, at denne Stemning vil forandre sig, saa snart det viser sig, at Fabrikken atter vil arbejde til næste Høst; men til at naae dette Maal mangler man her, som Finansministeriet bekendt, den pekuniære Gøne, og Gouvernementet har derfor under de nuværende Omstændigheder Intet yderligere funnet foretage, men maa afvente Udsalget af de Skridt, som Bestyrelsen hjemme foretager for atter at sætte Fabrikken i Drift.

II.

Vi have i det Foregaaende paavist, hvor uheldig og skjæbnesvanger Finansministerens Overbeholdelse af Fællessufferkogeriets paa ethvert afgjørende Punkt har været. Udvalget skal nu i det Følgende sølge sig til den sidste Del af Forlaget.

Statskassen har i det Mindste i dette Aarhundrede maattet offere store Summer paa de vestindiske Der og da særlig paa St. Croix; saaledes fik Planterne meget betydelige Laan i Begyndelsen af dette Aarhundrede i Anledning af Slavehandelsens Ophævelse. Af disse og andre Laan maatte Statskassen alene mellem Aarene 1833—49 afskrive som ueerholdelige ikke mindre end 6 Millioner, og selv efter 1849 er der gaaet betydelige Kapitaler tabt. I Anledning af Slaveriets Ophæ-